

Welpenweekend Zaterdagmiddaghorde 19/20/21 mei 1989

Na weken van koortsachtig voorbereiden onder hoogspanning (?) was het dan 'eindelijk' zo ver: welpenweekend nr. 2 van het jaar 1989. Ruim een kwartier van tevoren waren Akela en ondergetekende, Hathi, op de plek des onheils, 'de Boerderij' aanwezig, waar ons de anders zo prettige, maar deze keer onaangename boodschap ten gehore kwam dat ons aller Bagheera ziek was. En ook Baloe zou iets later komen, want die had een tentamen, zodat wij ons onverhoeds voor de zware taak zagen gesteld alle 10 de 'lastige' welpjes op te vangen; dat werd dus balletjetrap, een zeer effectieve manier om welpjes lang en zonder veel moeite bezig te houden. Voordat de geachte leiding echter met dit spel kon aanvangen werden we gestoord door een, ik mag wel zeggen heel vreemd persoon, die zei journalist van Veronica te zijn en een exclusief interview te hebben opgenomen met mister Michael Jackson himself, op videoband. De concurrentie zat hem echter achterna, en daarom had hij de band begraven en vertrouwde hij ons de kaarten ernaar toe. Na deze zorgvuldig verstopt te hebben gingen we verder/begonnen we met balletjetrap en nog enkele van dat soort spelletjes, en vervolgens joeg de leiding, onderwijl aangevuld door Baloe de kinders naar bed. Hierna droeg welp Joost nog op treffende wijze voor uit 'Tuk en Foep in de dierentuin', waarna het licht werd uitgedaan (dit wil in het algemeen niet zeggen dat welpen gaan slapen, beste lezertjes, en zodoende moest de leiding het aangenaam verpozen herhaalde malen onderbreken om haar 'gezag' met harde hand te handhaven). Na het verpozen begaf ook de leiding zich te rusten. Maar het leven van een welpenleiding gaat niet over rozen, en zij werd 4 uur later dan ook al

weer ruw in haar mijmeringen gestoord door vrolijke welpjes die aan het voetballen waren of vuurwerk aan 't imiteren en er was zelfs een welpje dat kwam vertellen dat ie een krijtje gevonden had. Na deze welp vriendelijk en op gepaste wijze te hebben bedankt en hem een medaille voor Moed, Beleid en Trouw te hebben beloofd, herstelde Akela de orde (twee medailles voor Akela!) en ontwaakte de leiding opnieuw rond half negen. Na het ontbijt was 't

ochtendprogramma levend ganzenbord, waarbij we gelukkig weer de assistentie hadden van de inmiddels herstelde Bagheera. Na het ganzenbord de lunch, waarna op slinkse wijze een watergevecht op touw werd gezet, waar niet alleen welpen de dupe van werden, maar ook land- en luchtverkenner-tjes, leiding en andere passanten. Na afloop werd bij het omkleden met ontsteltenis geconstateerd dat welp Joost vermist werd. Hierop volgde een bescheiden doch doeltreffende zoekactie, aangezien we in de wc een injectienaald aantreffen, naar alle waarschijnlijkheid met een verdovingsmiddel erin. Een ontvoering! Bovendien werd een van de kaarten vermist. Omdat de journalist ons dringend had verzocht geen contact op te nemen met de Arm der Wet besloten wij de videoband met behulp van de overgebleven kaart op te sporen. Tot onze blijdschap vonden we aan het einde van de tocht Joost, met uw welnemen, en de videoband. Joost vertelde te zijn neergeslagen en dat hem een waarheidsserum was ingespoten om te vertellen waar de kaart lag. Opgetogen door het vinden van Joost togen wij boerderijwaarts, alwaar wij vervolgens het diner genoten (diner bereid met hulp van helpers van buitenaf: Hulp, bedankt!). Na het diner verscheen de journalist weer op het toneel, die ons toestemming gaf om het interview te gaan bekijken. Maar wat schetste onze verbazing toen wij op de band geen Michael

Jackson zagen maar twee snode boeven die ons lieten weten de echte band in bezit te hebben en dat ze de journalist nog wel te grazen zouden nemen. Teleurgesteld verliet de journalist ons Scouting-stulpje en bekeken wij een andere videofilm. Hierna nog een spel en toen was het voor de welpjes wel tijd om hun nesten op te zoeken. Gelukkig vertelde Baloe

nog hoeveel pret Yup en Soep hadden in de dierentuin, hahaha, hahoho, sapperjuut. Dit had blijkbaar een slaapverwekkende uitwerking, want de welpjes waren vroeg stil, wat ons de gelegenheid gaf ongestoord te genieten van de 'leidingsfilm'. Hierna begaf ook de leiding zich te ruste. Welpjes schijnen, zoals eerder in andere bewoordingen vermeld, echter niet te slapen, en zodoende werd de leiding ook zondagmorgen (zondag uitslaapdag?) vroeg uit de veren gevoeld. Na het petit-dejeuner besloten we paaltjesvoetbal te gaan doen op het parkeerterreintje bij de RSG. Daar troffen we tot onze ontsteltenis weer die journalist aan, met bloedneus en blauw oog. Na de nodige EHBO ontdekten we een bloedspoor van een van de boeven, wat we besloten te volgen. Dit leidde tot een dramatische ontknoping in het Brediusbos met de gevangenneming van de wrede booswichten, en de herovering van de echte band. Helaas kregen we het interview niet meer te zien, want de journalist moest meteen door naar Hilversum (het interview moest die middag namelijk uitgezonden worden). Wij keerden terug naar 't kamp en daar werd de bijeenkomst ontbonden. Al met al, een weekend van rust, bezinning, meditatie en onthouding. Leve de koningin!

Namens de
Zaterdagmiddagleiding
Hathi